

SARLÓ CSABA

GYURKA BÁCSIRA EMLÉKEZVE – AVAGY KETTŐT ELŐRE, KETTŐT HÁTRA

Gyurka bácsi Jézust követő közösségnek hozta létre a Bokort, annyira hogy álma egy együtt élő jézusi közösség megteremtése volt. Elveihez legnagyobb üldöztetései idején is hű marad, és később se rettent meg a várható újabb támadásoktól.

Miután felismerte, hiába tanulmányozzuk az evangéliumokat, nem leszünk Jézus követők, ha a Jézus Istenével ellentétes Istent is hisszük, megtette a szükséges két lépést, megírta és megjelentette, ott ahol lehetősége volt rá, "Az Ószövetség nem Isten ígéje" írását és a „Merre ne menjek” című könyvét.

Megírta a rövid írást, mert úgy gondolta, hogy „*e hagyomány hatására rendre úgy gondolkodunk, ahogyan Jézus Istene nem gondolkodik.*” és „*amíg van Ószövetség Jézus táborában, addig naponta tanuljuk az Írásból nemcsak azt, hogy légy jó, hanem azt is, hogy légy tolvaj és rabló és légy tömeggyilkos.*”

Ezt az hitét igyekezett kitörölni a 2012-es emlékmise elmélkedése.

Nem a megfakult személyes emlékek, hanem a megemlékező összefoglalása alapján teszek észrevételeket, mivel a megemlékezés teljes szövegét 2012-ben nem közölte a Koinónia

„Az evangélium utáni elmélkedés három témát érintett:

1. *Jézus élete végéig – még a szentmise alapításában is – megőrizte zsidó identitását. Honnan van, hogy oly sokan idegenkednek ettől a múlttól és hagyománytól? A gyökértelen közösséget könnyen elfújja a szél...*”

Két állítást vizsgállok. Csak olyan szerzőkre hivatkozok, akik épp ésszel nem rekeszthetők ki, különféle anti bélyegekkel.

Az első:

Jézus élete végéig – még a szentmise alapításában is – megőrizte zsidó identitását.

Joseph Klausner: Jézus című könyvéből idézek.

A szentmisével kapcsolatban:

„*De semmiesetre se tételezhető fel, hogy Jézus azt mondja követőinek: vegyétek, egyétek, ez az én testem; ... ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnőknek bocsánatára. (Mt. 26.26-28). A vér ivására való felszólítás, ha csak képletesen is, az egyszerű galileai zsidókban iszonyatot ébresztett volna.*”

De ha nem egyszerű galileai zsidók a tanítványok, hanem tanult júdaiak, akkor nem szétfutnak, hanem megkövezi Jézus mert ismerik a törvényüket (Lev 7. 26-27)

„*Bárhon laktok is, ne egyetek a vérből, sem a szárnyasokéból, sem a marhákéból. Aki a vért elfogyasztja, bárki is, ki kell irtani népéből.*”

Szeretném, ha valaki megmagyarázná, hogy lehet ez a Jézusi "vérem" felajánlás zsidó gyökerű.

És az identitással kapcsolatban:

„*Jézus Isten-fogalmában még egy elfogathatatlan elem volt a zsidóság számára. Jézus meghagyta tanítványainak, hogy szeressék ellenségeiket, csak úgy, mint barátait, mert: 'Isten is felragyogtatja a maga napvilágát gonoszak és jók fölött egyaránt.'* ...

Isten szemében mindenki egyaránt 'egészséges': bűnösök és büntelenek, jók és rosszak, igazak és vétkesek – mindannyian egyformák Isten előtt. Isten tehát nem az igazságnak, hanem a szeretetnek istene. Az Ő szemében mindenki jó. Nem az ítélet istene Ő, vagy más szavakkal: nem a történelem istene!

... a zsidó felfogás lényege: a bűnösök nem érdemlik meg a napfényt. A zsidóság nagyrabecsüli a megtért bűnösöket, a Talmud nagyjai gyönyörű mondásokban szólnak a megtérés erejéről és vallják, hogy 'a megtért bűnösök a gáncstalanul igaznak is föltötte állnak.' De azok a bűnösök, akik nem bűnbánóak, feldűlják a világot, megtörik az erkölcsi és természeti világrendet. Ha nincs igazság ezen a világon – nem érdemli meg, hogy fennmaradjon, napjával, holdjával, csillagaival és megbonthatatlan természeti törvényeivel. Isten jóságos, de igazságos is 'könyörületes ő és irgalmas' hosszantűrő és nagy a jósága, de 'büntetlenül se hagy'. És ezért szólítják a zsidók Istent kettős néven: 'Atyánk Királyunk', mert Isten

nemcsak 'irgalmas atya', hanem 'az ítélet ura is', a társadalmi igazságszolgáltatásnak, a nemzetek békéjének, a történelem ítélőszékének Istene.

Jézus Isten-fogalma mindennek merő ellentéte. Bármilyen magasrendű is az ő Isten-fogalma az egyén erkölcs-szemponyjából: az egyetemesség számára összeomlást és káoszt jelent. Ő nem vallja már azt, hogy a világtörténelem – örök ítélkezés. Ezt a felfogást a zsidóság semmi körülmények között sem tehette magáévá."

A második:

A múlt, a hagyományok és a gyökerek.

Israel Finkelstein és Neil Asher Silberman: Biblia és régészet – Az ókori Izrael történelmének két arca című könyvben ezeket írja. A könyvből nem idézek a kiadó tiltása miatt, de bárki ellenőrizheti állításaimat, mert a könyv kölcsönözhető és megvásárolható is.

A könyv írása idején Finkelstein a Tel-avivi Egyetem Sonia és Marco Nadler Intézetének igazgatója, a Tel Megiddó-i ásatások egyik vezetője. A másik vezető – Baruch Halpern a Pennsylvanai Állami Egyetem professzora – így méltatja a könyvet: Az elmúlt ötven év legmélyebb szintézise, újraírja Izrael történelmét és megmagyarázza, miért, hogyan és mikor írták át Júda királyai a történelmet saját ideológiai és politikai céljaik érdekében. A régészet első lépése a bibliatörténet születése felé.

És amiről a könyv ír:

A héber Biblia az emberi fantázia remekműve. A szerzők megállapítják, hogy a leghíresebb bibliai történetek némelyike sohasem történt meg (pl. az egyiptomi kivonulás), számos eseménye nem abban a korban vagy nem úgy történt meg, alapjuk részben népi emlékezet, hősköltemény, legenda melyekből az i.e. VII. századi alkotók zseniálisan nemzeti eposzt szöttek. Ez segítette Júda maroknyi népét, hogy megmaradjon a környező birodalmak fojtogató gyűrűje ellenében. Ezt a tettet a szerzőpáros, nagyon helyesen, igen nagyra értékeli.

Mi is tanulhatnánk belőle. Mit is?

Amit Gyurka bácsi tanult, és amiért megírta "Az Ószövetség nem Isten ígéje" írását.

Vagyis a más nemzeti eposzának mantrázása nem segít rajtunk. Hiába oltjuk szőlővesszőnket olajfába, az akkor is csak olajbogyót terem majd. De Gyurka bácsi nagyon helyesen, nem a saját nemzeti eposzainkat ajánlotta a júdai eposzok helyett, mert tisztán látta, hogy azok is tele vannak a fennmaradás érdekében végrehajtott pusztításokkal, hanem olyan írásokat javasolt, amelyek rárimelnek Jézus tanítására. Jézus pedig arra biztat, hogy lépünk túl a gyűlöleten és pusztításon.

Mt 5.43 - 45

Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.

Én pedig azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért!

Így lesztek fiaii mennyei Atyátoknak, aki fölkelti napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is.

Mindezek alapján nem tudom, hogy milyen valós gyökerek találhatóak a bibliai hagyományokban, melyek segíthetnének, hogy ne fújjon a szél szanaszét minket.

Én nem látok semmi mást, mint egy lépést vissza Gyurka bácsitól.

A második visszalépés a 2012. december 26-i BTV ajánlóban olvasható.

„Kedves BTV-Nézők!

Nagyon tanulságosak a mai olvasmányok. Az emberi fejlődés két irányát mutatják be. Nem mindegy, hogy melyik irányt választjuk.

Az egyik fejlődési irány a jóból a rossz felé: ... az emberek nem tudtak ellenállni a bölcsességnek és a Léleknek, amely által István szólt. (ApCsel 6,8-10)

... Azután kihurcolták Istvánt a városon kívülre, és megkövezték.

A másik út, a rosszból a jó irányába: ...A tanúk pedig letették ruháikat egy ifjú lábához, akit Saulnak hívtak... (ApCsel 7,54-59)

Saul szerepet vállal István kivégzésénél, de később elköteleződésének következtében szent Pálként tiszteli őt az Egyház.

...A mai műsorban az egyik ilyen személy, aki mindvégig kitartott Bulányi György. Az ő élet eseményeiből kapunk morzsákat - Gyurka bácsi emlékműsor"

Pál, mint a követendő út. Kár, hogy Gyurka bácsi már megírta a Merre ne menjek című könyvét,

aminek szubjektív előszavában ezt írja: „*Jézus is mondhatná a mennyben: Győztél Tarzusi... Csakhogy ebbe a győzelmébe belepusztul az emberiség keresztény fele.*” Gyurka bácsi szerint a Páli épp a téves út, nem a követendő. Ezt a kérdést annyira fontosnak tartotta, hogy közösségünkben hónapról-hónapra elemeztük, két évig gyűjtötte máshol a véleményeket, majd két év múlva kiadta a javított változatot. Az ajánlót író közölte akkor valamilyen formában Gyurka bácsival, hogy teljesen eltévedt? Vagy csak újabb keletű ez az irányváltás?

Gyurka bácsi születésének 94. évfordulóján nagyon kérem a Bokor hangadó énekeseit, ha már nem Gyurka bácsi kottájából énekelnek és új daluk disszonáns Gyurka bácsi énekével, legalább jelezzék ezt, és ne hivatkozzanak közben Gyurka bácsira.

Természetesen nem tartom magam tévedhetetlennek, ezért megtisztel az aki logikus, szakszerű érvekkel részben, vagy akár egészben megcáfolja írásomat, de a címkeragasztókat kérem, ezúttal kíméljenek.

Mózes és Pál útján lehetetlen Gyurka bácsit követni, mert miután megtapasztalta útjaik járhatatlanságát, letért róluk, és onnantól csak Jézus útját követte.